31995D0409

1995.10.11. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 243/21

A TANÁCS HATÁROZATA

(1995. június 22.)

a Finnországba és Svédországba szállítandó friss marha-, borjú- és sertéshús mintavétel útján történő, mikrobiológiai vizsgálata szabályainak megállapításáról

(95/409/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a friss hús Közösségen belüli kereskedelmét érintő egészségügyi problémákról szóló, 1964. június 26-i 64/433/EGK tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontjára,

mivel a Bizottság jóváhagyta a Finnország és Svédország által benyújtott, a szalmonella-ellenőrzésekre vonatkozó operatív programokat; mivel az említett programok különleges intézkedéseket tartalmaznak a friss marha-, borjú- és sertéshús vonatkozásában;

mivel a mikrobiológiai vizsgálatok üzemekben történő végrehajtása képezi a Finnországnak és Svédországnak nyújtandó további garanciák egyikét, és egyenértékű garanciákat biztosít a finn és svéd operatív programok által biztosítottakkal, ahogy azt az idevonatkozó bizottsági határozatok is elismerik;

mivel Finnországnak és Svédországnak legalább olyan szigorú behozatali követelményeket kell támasztania a harmadik országokból érkező szállítmányokkal szemben, mint az e határozatban előírtak;

mivel az alkalmazandó mintavételi módszerek tekintetében indokolt különbséget tenni egyrészről a hasított testek és hasított féltestek, másrészről a negyedek, darabok és kisebb darabok között;

mivel indokolt figyelembe venni a minták mikrobiológiai vizsgálatára szolgáló nemzetközi módszereket;

mivel nem kell megkövetelni a mikrobiológiai vizsgálatokat olyan üzemekből származó friss hús esetében, amelyre kiterjed a Finnország és Svédország által végrehajtott programmal egyenértékűnek elismert valamely program;

mivel az e határozatban előírt rendelkezések nem sértik a 64/433/EGK irányelv 5. cikke (2) bekezdésének végrehajtása során elfogadásra kerülő rendelkezéseket,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 64/433/EGK irányelv 5. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében a Finnországba és Svédországba szállítandó friss marha-, borjú- és sertéshúsra a 2., a 3. és a 4. cikkben megállapított szabályokat alkalmazzák.

2. cikk

A Finnországba és Svédországba szállítandó friss marha-, borjú- és sertéshúst a 64/433/EGK irányelv 5. cikke (3) bekezdésének a) pontjának megfelelően szalmonella-kimutatási mikrobiológiai vizsgálatnak kell alávetni úgy, hogy abban az üzemben kell mintát venni, amelyből a hús származik. A mikrobiológiai vizsgálatokat a mellékletben foglaltaknak megfelelően kell elvégezni.

3. cikk

A Finnország és Svédország által végrehajtott programokkal a 64/433/EGK irányelv 16. cikkében megállapított eljárással összhangban egyenértékűnek elismert programok hatálya alá tartozó üzemekben a friss marha-, borjú- és sertéshúst nem kell az e határozatban megállapított mikrobiológiai vizsgálatoknak alávetni.

4. cikk

A Finnországban és Svédországban végrehajtott operatív programok eredményei alapján összeállított jelentés figyelembevételével tett bizottsági javaslat és a határozat alkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján eljárva a Tanács 1998. július 1. előtt felülvizsgálja ezt a határozatot.

[1] HL 121., 1964.7.29., 2012/64. o. A legutóbb a 95/1/EK, Euratom, ESZAK határozattal (HL L 1., 1995.1.1., 1. o.) módosított irányelv.

5. cikk

Ezt a határozatot 1995. július 1-jétől kell alkalmazni.

6. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1995. június 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

Ph. VASSEUR

MELLÉKLET

A. SZAKASZ

MINTAVÉTELI MÓDSZER

1. **A származás szerinti vágóhídon kinyert hasított testek, hasított féltestek és negyedek („kenetminta-vételi technika”)**

A felületi kenetminta-vételi módszerrel vett mintákat olyan helyekről kell venni, amelyek valószínűleg fertőzöttek. Felületi kenetmintát a hasított testek nyitott oldalairól és a vágott felületeiről veszünk. Ezen kívül szarvasmarhák hasított teste esetében még legalább három helyről (láb, lágyék és nyak), sertések hasított teste esetében még legalább két helyről (láb és szegy) veszünk kenetet.

A keresztkontamináció elkerülése végett a mintákat a hús érintése nélkül, steril kenetmintavevőkkel és mintalapokkal vesszük.

Az első bekezdésben ismertetett mintavételi helyekről (20 cm × 20 cm) két steril, vattás kenetmintavevővel veszünk kenetet. Az első kenetmintavevőt steril peptonvízzel megnedvesítjük és többször, határozottan átdörzsöljük vele a mintavételi helyet. A második kenetmintavevővel szárazon átdörzsöljük ugyanezt a mintavételi helyet. A kenetmintavevőket ezután 100 ml pufferolt peptonvízbe helyezzük.

Minden mintát megfelelő módon megjelölünk és azonosítóval látunk el.

2. **A hasított test, darabok vagy kisebb darabok származási helyéül szolgáló vágóhídtól eltérő üzemben kinyert negyedek („roncsolásos módszer”)**

A szövetdarabokat úgy vesszük, hogy egy steril dugófúrót szúrunk a hús felületébe, vagy steril eszközök segítségével kivágunk egy körülbelül 25 cm^2-es szövetszeletet. A mintákat aszeptikus módon mintatartókba vagy műanyag hígítózsákokba helyezzük, majd homogenizáljuk őket (perisztaltikus vagy forgótárcsás homogenizátorban). A fagyasztott húsból vett mintákat a laboratóriumba szállítás során is fagyasztva tartjuk. A hűtött húsból vett mintákat nem fagyasztjuk le, de hűtve tároljuk. Az azonos szállítmányból származó különálló minták egyesíthetők.

Minden mintát megfelelő módon megjelölünk és azonosítóval látunk el.

B. SZAKASZ

SZÜKSÉGES MINTASZÁM

1. **Az A. szakasz 1. pontjában említett hasított testek, hasított féltestek, legfeljebb három darabra vágott hasított féltestek és negyedek**

Az egy szállítmányban lévő azon hasított testek és féltestek (egységek) száma, amelyekből különálló mintákat kell szúrópróbaszerűen venni:

Szállítmány (az egységek száma)	*A mintavételül szolgáló egységek száma*
1–24	Az egységek számával egyenlő, maximum 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 vagy több	60

2. **Az A. szakasz 2. pontjában említett negyedek, darabok és kisebb darabok**

Az egy szállítmányban lévő azon csomagolási egységek száma, amelyekből különálló mintákat kell szúrópróbaszerűen venni:

Szállítmány (a csomagolási egységek száma)	*A mintavételül szolgáló csomagolási egységek száma*
1–24	Az egységek számával egyenlő, maximum 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 vagy több	60

A csomagolási egységek súlyától függően a mintavételül szolgáló csomagolási egységeket az alábbi szorzófaktorok alkalmazásával lehet csökkenteni:

Egy csomagolási egység súlya	> 20 kg	10–20 kg	< 10 kg
Szorzófaktor	× 1	× ¾	× ½

C. SZAKASZ

MIKROBIOLÓGIAI MÓDSZER A MINTÁK VIZSGÁLATÁRA

A minták szalmonella kimutatására irányuló mikrobiológiai vizsgálatát a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet, az ISO 6579:1993 számú szabványos módszere szerint kell végezni. A Tanács azonban a Bizottság javaslata alapján eljárva eseti alapon más módszereket is engedélyezhet, feltéve hogy egyenértékű garanciákat kínálnak.